

CRISTIAN VASILE ROSKE

Redactor-șef

În fiecare an, la 25 Decembrie, creștinii sărbătoresc nașterea Domnului Isus Hristos.

Când cosmonauții americani au pus piciorul pe lună, președintele Americii a spus că acesta este cel mai mare eveniment din istoria omenirii. Ulterior, evanghelistul Billy Graham a spus că cel mai mare eveniment din istoria omenirii este nașterea Fiului lui Dumnezeu din fecioară, Întruparea Domnului pentru mântuirea noastră.

Apostolul Pavel scria galatenilor: „La împlinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său ...” (Gal. 4.4). „El (Isus Hristos), măcar că avea chipul lui Dumnezeu, ...S-a dezbrăcat de Sine Însuși și a luat chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor” (Filip. 2.6-7). Marile evenimente consemnate în Evangheliile se petrec în plinătatea timpului. Când s-a împlinit vremea, Maria L-a născut pe Isus.

Scopul Întrupării Domnului a fost mântuirea noastră, o mântuire pe care trebuie s-o dorim și să avem parte de ea prin credință

și har. Toți sunt chemați, dar nu toți îl primesc ca Domn.

A venit la ai Săi și ai Săi nu L-au primit. Iar astăzi, mulți sărbătoresc Crăciunul cu un Isus de hârtie.

Adevăratul Isus lipsește!

Într-un oraș din Occident, cu ocazia întâlnirii unor prieteni s-a discutat și despre Sărbătoarea Crăciunului. „Eu am renunțat de mult să mai prăznuiesc această sărbătoare și oare cum am mai putea vorbi despre dragostea lui Dumnezeu într-o lume plină de ură și de acte teroriste?” a zis unul dintre meseni. Un altul a spus: „Noi mai ținem Crăciunul doar de dragul copiilor noștri!”.

Umblând după cumpărături, petrecând zilele întregi în bucatărie pentru pregătirea de mâncăruri mai deosebite și deserturi, căutând cadouri scumpe pentru familie și prieteni, uităm de Sărbătoarea propriu-zisă, de Cel Sărbătorit.

Un copil era împreună cu mama și bunica într-un mare magazin, alegând mărfuri pentru sărbători. Un vânzător le prezenta tot felul de jucării și podoabe. Deodată copilul a ridicat ochii și a întrebat pe vânzător: „**Dar unde este Copilul Isus?**”

O întrebare bună pentru cei ce sărbătoresc cu atâta fast Crăciunul și nu se gândesc deloc la Nașterea Domnului, la viața și lucrarea Sa. Dimpotrivă, la loc de cinste este „Moș Crăciun”.

Și noi, când ne aducem aminte de Întruparea Domnului - chiar dacă nu este o sărbătoare biblică și, după calculele unora, ea nu a avut loc la 25 decembrie, o facem pentru a putea vesti și cânta venirea Sa în lume, ocazie foarte potrivită pentru cei ce cunosc atât de puțin despre minunea de la Betleem. Vestim că Isus, Fiul lui Dumnezeu n-a rămas în acel loc care I se cuvenea, ci a ales să ajungă în condiția unei ființe umane, în suferință, renunțând la locul Său ceresc pentru noi.

Dorim ca amintirea Nașterii Domnului să ne aducă bucurii deosebite în bisericile și casele noastre, citind, ascultând și, mai ales, împlinind Cuvântul Domnului, petrecând aceste zile „slăvindu-L și laudându-L pe Dumnezeu” (Luca 2.20) așa cum au făcut odinioară și păstorii de la Betleem.

